

איציק אלינזון ז"ל - קשה לעכל זאת (עמ' 4 יצא לאור 1970)

איציק נולד בקבוצת "משמר" ששהתה בהרצליה לפני עלותה למקום קבע בעמק חפר. הוא היה הילד ה-13 שנולד לקבוצה. איציק היה בן יחיד להוריו ברוריה ונתנאל אלינזון, שהיו ממייסדי קבוצת "משמר" בבקעת יבניאל.

בהיות איציק בן שנתיים וחצי עלתה קבוצת משמר לעמק חפר. איציק התחנך בקבוצה ועבר את כל מסלול החינוך הקיבוצי מבית התינוקות עד לצבא. לצבא התגייס איציק לנח"ל והיה במחזור הראשון של מחנה 80 שליד פרדס חנה, כרכור. בצבא עבר קורס נהגות ושירת כנהג. לאחר השרות הצבאי חזר איציק לקיבוץ ונכנס לעבוד בענף הפרחים ביחד עם נתנאל אביו. בתקופה זו, של עבודה בפרחים, נקרא איציק לעזור, מדי פעם, בענף הפלחה בתקופות עומס בענף זה.

בראשית שנות השישים, של המאה הקודמת, כאשר הקיבוץ החליט להקים את ענף המדגה, גידול דגים בבריכות, נישלח איציק, ביחד עם אביטל ז"ל, ללמוד את העבודה בענף בבריכות הדגים של קיבוץ גן-שמואל. לאחר הקמת הענף המשיך איציק לעבוד בו ואף לנהל אותו. עם הקמת שלוחת דגי הנוי, שלוחה שהיתה להיט אז בארץ, ריכז איציק את השלוחה. איציק אהב את ענף המדגה ועוד יותר את דגי הנוי. איציק לא היה מהפעילים הארגוניים בקיבוץ אך התמיד לעבוד בענפי החקלאות עד פרישתו מעבודה.

איציק היה איש צנוע ועניו, רחב לב, בעל מעשים טובים בסתר. איציק אהב לשיר, בצעירותו נהג לאסוף חברים לשבת על דשא ביתו ולשיר בצוותא, השיר האהוב עליו היה "שיר הבוקר". איציק שר במקהלה של משמר השרון שהופיעה בחגים ובארועים חגיגיים, איציק אהב לשמוע פרקי חזנות והיה מאזין לקלטות וגם הקליט את אביו מפזם פרקי חזנות.

בשנות השישים של המאה הקודמת הכיר איציק את אריקה,
שהייתה תלמידה באולפן בקיבוץ, הם התחתנו ולהם ארבעה ילדים
והם זכו לנכדים. אחד מהבנים, עמיחי, חבר בקיבוצינו.

לאחר שיצא לפנסיה פיתח איציק תחביב של פיסול מחלקי ענפים
קטנים וזרדים שנהג לאסוף בטיוליו בשבילי הקיבוץ. פיסול כזה
מצריך התבוננות עמוקה כדי לגלות את היצירה הטמונה בזרדים.
יצירה זו דורשת סבלנות רב, ידיים טובות ונפש של אומן. על
המדפים בביתו ובמרפסת מוצבים פסלים אלה.
בשנים האחרונות היה איציק זקן השבט של הקיבוץ, והסתבר לי
שלאיציק זיכרון מופלא לכל שהתרחש בקיבוץ לאורך יותר משמונים
שנים. לדעתי, מתוך אהבה והערכה רבה לקיבוץ. אני
כארכיונאי בקיבוץ נעזרתי בו רבות ושאלתי על אירועים והמבנים
ותמיד הוא ידע לספר לי מה היה ומי היה מעורב.
מעולם לא שמעתי ממנו מילה רעה על הקיבוץ וחבריו. הפעם
האחרונה ששאלתי היה כמה ימים לפני שאושפז.

בשבילי איציק היה "אורים ותומים", לגבי ההיסטוריה שלנו איציק
יחסר לנו בנוף האנושי בקיבוץ.

יהי זכרו ברוך.

תנחומינו הכנים לאריקה והילדים.

(כמה שנים יזמן) גרמה לי צער רב